

NATIONAL
THEATRET

VI TYGGER PÅ TIDENS KNOKLER

Av Jonas Corell Petersen i samarbeid med ensemblet.

VI TYGGER PÅ TIDENS KNOKLER

Av Jonas Corell Petersen i samarbeid med ensemblet

Medvirkende:

Espen Alknes Espen Alknes
Sigurd Myhre Sigurd Myhre
Olav Waastad Olav Waastad
Ole Johan Skjelbred Ole Johan Skjelbred

Regi: Jonas Corell Petersen

Scenografi og kostymedesign: Nia Damerell

Scenografi og kostymedesign, vikar: Thale Kvam Olsen

Lysdesign: Øyvind Wangensteen

Komponist: Gaute Tønder

Maskør: Wibke Schuler

Dramaturg: Olav Torbjørn Skare

Produsent: Runi Sveen

Inspisient: Hans Voigt. **Scenemester:** Njål Øwre. **Lysmester:** Ida Klevstul Burdal.

Lydansvarlig: Håvard Morsund. **Rekvisitør:** Ada Behn. **Produksjonsansvarlig kostymer:**

Ingvil E. Toft. **Påkleder:** Jannicke Spillmer Klohs. **Sufflør:** Magne Tobias Ausland.

Informasjonsansvarlig: Monica Lindanger. **Salgsansvarlig:** Trine Sandrine Syrrist.

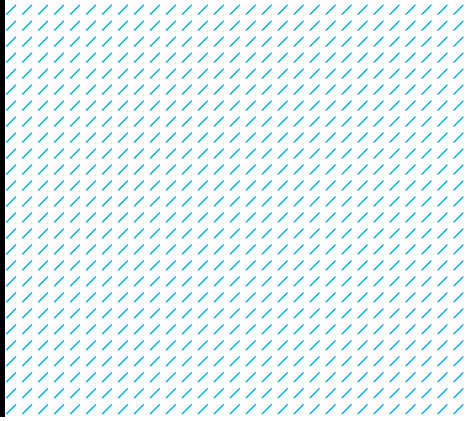

URPREMIERE
15. JANUAR 2015
Amfiscenen

Culture

Forestillingen varer i 2 timer og 30 minutter med kort pause.

KJÆRE PUBLIKUM!

— **VI KAN** alle drømme oss tilbake til det som var, hva nå enn man legger i det. Naturen, gamle dager, det enkle liv, klare oppgaver, en mening med det hele. Overlev, skaff mat og før slekten videre. Men hvorfor søker vi egentlig tilbake? Aldri før har vi hatt det bedre, aldri før har kloden vår vært fredeligere, tro det eller ei. Likevel kan verden se ut som et farlig sted fra vårt trygge lille hjørne. Informasjon om klimaendringer, naturkatastrofer, terror, dødelige smittsomme sykdommer og til og med faren for å møte den berømte veggen er bare et lite tastetrykk unna. Vi kan rammes når som helst og hvor som helst. Og uten en ubestridt frelser å søke trøst hos kan alt dette bli rent for mye.

Vi trenger en mening. Vi trenger å vite at det vi bedriver tiden vår med har en mening. At vi omgir oss med de «riktige» menneskene. Hva om du ikke bruker dine evner fullt

ut? Lever du fort nok eller sakte nok? Tenk om du angrer på noe på dødsleiet? Vi leter etter en retning, og i mellomtiden vandrer vi hvileløst omkring og lengter etter ett eller annet.

Husregissør Jonas Corell Petersen gir oss her en eksistensiell og eksperimentell forestilling i en absurd humoristisk, gjørmefylt og gitarspillende innpakning. Han har utviklet denne forestillingen i samarbeid med et lekent og overskuddspreget ensemble. La deg smitte!

Velkommen i teatret!

Hanne Tømte,
teatersjef

— Sigurd Myhre

— Espen Alknes

— Ole Johan Skjelbred

— Olav Waastad

«DET VI VIL HA ER ØYE-
BLIKKET. IKKE FOR-
TIDEN, MEN ØYEBLIKKET.
COMO EL PAN.»

OLE JOHAN

— Espen Alknes

— Sigurd Myhre

— Ole Johan Skjelbred

«DETTE ER EN KREVENDE FORESTILLING
Å SPILLE. DET KREVER LITT MOT.»

JONAS CORELL PETERSEN

DET MENINGSFULLE I DET MENINGSLØSE

Hvem er vi, hvor kommer vi fra, hva er meningen med livet? *Vi tygger på tidens knokler* stiller noen av de største eksistensielle spørsmålene gjennom fire skuespillere, fire gitarer, et gjørmebad, en huskonstruksjon og noen planter. Men uten et plot.

— FORESTILLINGEN er utviklet i tett samarbeid mellom Nationalteatrets husregissør Jonas Corell Petersen og skuespillerne Sigurd Myhre, Ole Johan Skjelbred, Espen Alknes og Olav Waastad. Det startet med Jonas' tolkning av teksten *Vi forlot den stille skogen*

av Janne-Camilla Lyster, som ble fremført på Dramatikkens hus i 2013. Gjennom dypdykk i filosofisk litteratur, improvisasjon, strykning og nyskriving har forestillingen blitt et univers der hver publikummer må finne sine egne svar.

— Jonas Corell Petersen

– Hvordan har det vært å jobbe med Vi tygger på tidens knokler?

SIGURD: – Det har vært utrolig fint. Nå har jeg flyttet i løpet av prøvetiden, og det er vel noe av det mest slitsomme det moderne mennesket kan gjøre. Men ellers har det bare vært fint. Vi har improvisert mye, og regissør Jonas er veldig lydhør for skuespillernes ønsker og idéer. Han er veldig åpen, både som regissør og som privatperson.

OLE JOHAN: – Det er mye musikk og sterke visuelle effekter i forestillingen. Det er fint. Og formen er flytende, det er ikke satt hvor i stykket de ulike sekvensene skal være. Jeg liker det.

ESPEN: – Det er veldig åpent stoff og åpne prøver, noe som gjør at vi skuespillerne har

stått ganske fritt. Det er både skummelt og deilig. Hvis man finner retningen, er det lettere å leke seg i dette universet. Jonas er veldig tålmodig, men samtidig klar på hva han vil.

OLAV: – Det har vært en helt super prosess, men stoffet er svært utfordrende. Skuespillerne har hatt mye å si for hvordan forestillingen blir. Det er lenge siden vi begynte å finne stoff til dette. Vi har lett rundt i litteraturen til flere filosofer for å finne inspirasjon til tekster.

JONAS: – Jeg er glad vi har fått til de teknisk utfordrende elementene. Det har vært fint å utvikle teksten sammen med skuespillerne. De er veldig gode til å gi av seg selv, og det er engasjerende. Dette er en krevende forestilling å spille. Det krever litt mot.

– *Hva ønsker du at publikum skal få ut av forestillingen?*

SIGURD: – Jo åpnere du er, jo mer vil du få ut av forestillingen. Jeg håper publikum aksepterer denne formen og ikke prøver å tolke for mye underveis.

ESPEN: – Jeg håper at forestillingen kan få publikum til å tenke litt og sette ting i perspektiv. Dette er veldig allmenne og store spørsmål.

OLE JOHAN: – Jeg håper vi kan skape et rom som folk har lyst å være i og at publikum aksepterer formen, til tross for at det ikke er en lineær historie.

JONAS: – Teksten er jo litt essayistisk. Man stiller store spørsmål fra ulike vinkler. Det er

opp til den enkelte publikummer hvordan man forholder seg til det og hva man får ut av det.

OLAV: – Det er jo litt klisjé, men mot slutten av forestillingen tenker jeg at jeg må ta vare på det jeg har. Før eller siden vil det forsvinne. Jeg må være i nuet. Det vil jeg gjerne også at publikum skal sitte igjen med.

OLE JOHAN: – I den store sammenhengen er livet meningsløst. Vi etterlater oss 15 kilo karbon når vi dør. Det er alt. Man har så mye press på seg som menneske, men denne meningsløsheten kan være en trøst.

Tekst: Monica Lindanger

Espen Alknes

«DU HAR EKSISTERT I DEN SAMME FORM I 100 MILLIONER ÅR. NÅ SKAL DU GJENOPPSTÅ I EN NY. DEN SKJØNNESTE SJELEVANDRING ER Å SE SEG SELV GJENOPPSTÅ I EN ANNEN.»

SIGURD

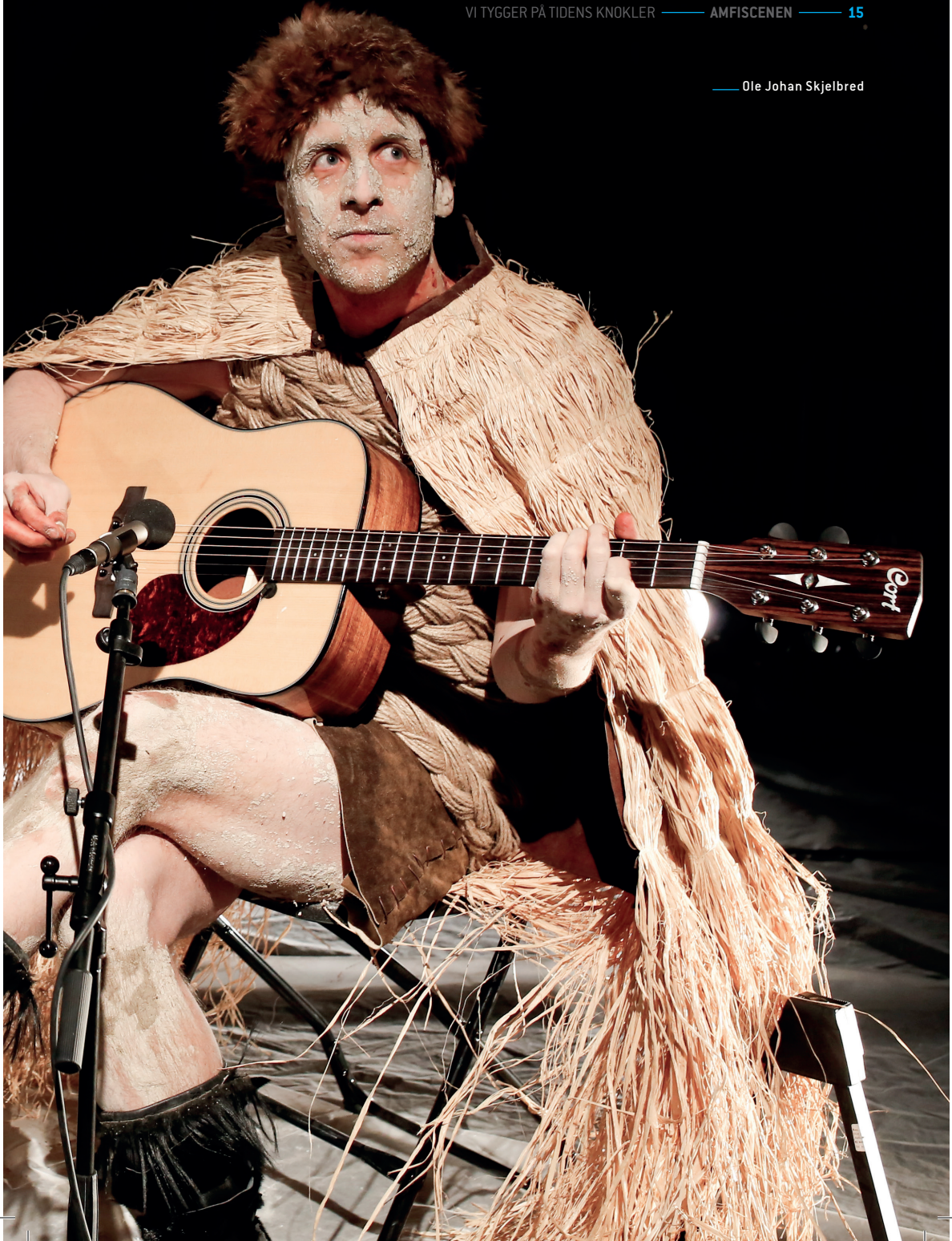
— Sigurd Myhre

ISMANNEN ÖTZI

Europas eldste mann heter Ötzi. Han ble funnet som en fem tusen år gammel mumie i Ötztal-Alpene i Tyrol. Ötzi var rundt 46 år da han døde, sannsynligvis av blodtap etter å ha fått en pil i venstre skulder. Han hadde med seg blant annet en kopperøks og en bue.

— Ole Johan Skjelbred

LIVET, DØDEN, SYKLUSEN

Livet er meningsløst, og vi gir oss ikke.

— SELV PETER WESSEL ZAPFFE, som så livet som «et sanseløst søl med organisk stoff», var prisgitt sin indre livsgnist. Fjellklatreren og filosofen holdt nihilismen på armlengdes avstand i vertikalt terreng over avgrunnen. Eller han sublimerte sine erkjennelser ved å skrive enten artistisk humor («Barske glæder») eller «Om det tragiske».

Er det slik at livet bare er selvbedrag og «... trøsterike fiksjoner ... opmuret av de svedkrystaller menneskesjelen utskiller i sin lange, feberhete kamp med sig selv – opphengt som den er mellom selvopholdelsens trivialiteter og den praktfulle, desperate undergang i dødelig ekspansjon, i en «forening med altet» som utelukker enhver mulighet for et hensiktsmessig valg av margarintype» – eller kan det være slik

at Zapffe her forveksler alle våre «trøsterike fiksjoner» med selve livet? Livet består jo stort sett av det dagligdagse ...

Mennesket er nok en naken ape, og det er alltid verdt å minne om at for sjimpansen er mennesket en slags fetter, mens gorillaen er en tremenning. Vi er allikevel en ape med et «erkjennelsesoverskudd». Vi har spist av kunnskapens tre og har innsikter vi kunne vært foruten – kanskje. Der dyret søker mat søker vi mening, men siden mat nå engang er lettere tilgjengelig enn mening, så ender vi også opp med diskusjonen om margarintype, livet altså.

Alt har en årsak, men ikke alt har en hensikt. Menneskedyret er på evig jakt etter sammenhenger og hensikter. Naturen selv strutter jo

«ERKJENNELSEN AV EGEN DØD OG LENGSELEN ETTER EN MENING, DET STORE DERFOR, HAR DEN EN HENSIKT, ELLER ER DET BARE ET ULYKKELIG BIPRODUKT AV EN FORVOKST HJERNE?»

DAG OLAV HESSEN, BIOLOG

av hensiktsmessighet på det praktiske plan, og til alle *hvorfor* hører et *derfor*. Men har livet selv et *derfor*? Erkjennelsen av egen død og lengselen etter en mening, det store *derfor*, har den en hensikt, eller er det bare et ulykkelig biprodukt av en forvokst hjerne? Det meste av livet er drevet av sex og død, gjensidig katalyserende, og den angstdrevne jakt etter udødelighet er kilden til både verdens prester og pyramider, til dikt og drama.

Og nostalgien? Kan den tenkes uten dødserkjennelsen? Lengsel i det hele tatt, og følelser. Hvorfor har ikke evolusjonen ordnet opp i det?

Hele det menneskelige prosjekt er en kamp mellom de ulike rasjonaliteter, neocortex mot reptilhjernen. Zapffes intellektuelt-rasjonelle

erkjennelse av at livet «slår huller inn til verdensangsten» kontra hans biologisk-rasjonelle følelse av å leve livet i fjellveggen. Biologisk rasjonalitet hvis imperativ er å ta for seg av godene her og nå, versus den intellektuelle rasjonalitet; «spar litt til de som kommer etter». Følelser er noe av det mest rasjonelle evolusjonen har utmeislet i oss. Følelser er evolusjonære kompass for riktige valg – i biologisk forstand. Gode følelser – «go for it», dårlige følelser – styr unna.

Hvor var vi? Jo, nostalgien. Å lengte tilbake til fortiden. Kanskje som en motsats til det ukjente eller det uunngåelige der framme? Opprinnelsen mot forfallet. Alt må ha sin motsats, slik livskampen mot den allestedsnærværende entropien gir seg utslag i hager

trimmet med neglesaks og livslange kamper mot løvetann i en gold plen. Også løvetann da, det solgule symbolet på livskraft som overvinner termodynamikken.

Vel hva kan vi gjøre, bortsett fra å tviholde på at det er en ikke-triviell forskjell på mening i livet og mening med livet, for så til slutt å gi oss hen til kretsløpet. Lege og naturforsker Carl von Linné var en mann som funderte over forgjengelighet mens han drømte om udødelighet, og hans morbide 1700-tallsmåte å anskueliggjøre kretsløpet på var menneskehoder som brytes på kirkegården, blir til jord som man så kan dyrke kålhoder i, som igjen kan spises av mennesker ... Kanskje fant han også trøst i kretsløpet. Men vi er ikke kommet av jord. Fra luft er du kommet, til luft skal du bli, eller CO₂. Karbonet er venn med alle som vil knytte bånd for et elektron eller to elektroner. Det er mange, men kanskje aller mest oksygen. CO₂ er begynnelsen og slutten på kretsløpet. Karbonet er stjernestøvet som ble til biosfæren, og her skal det sirkulere til – i et menneskelig perspektiv – evig tid. Alt liv er karbon, og alt har en slutt. Til slutt bidrar jeg med 15 kilo C til atmosfæren, og skal virvles videre gjennom historien, litt trær, litt i hav, litt i kommende slekter av alt som lever på vei fra den store begynnelsen til den store slutten. Det er en tanke til å leve med.

Av Dag Olav Hessen, biolog

— Sigurd Myhre

— Olav Waastad

— Ole Johan Skjelbred

«NÅ ER HAN INNE I EN SLAGS HALLUSINASJON HER. SER DERE
DET? NÅ KAN DET VÆRE AT HAN ER REDD FOR AT INDIANERE
UTKLEDD SOM GREVLINGER SKAL TA HAM.»

OLAV

— Sigurd Mhre

— Ole Johan Skjelbred

— Olav Waastad

«DU KJENNER HAM, HVA?
VI SATT LANGS DET LANGE
BORDET, IKKE SANT, BARE PÅ
DEN ENE SIDEN. HANEN SKAL
GALE TRE GANGER, OG SÅNT,
SA HAN, RARE GREIER.»

— Espen Alknes

OLE JOHAN

MEDVIRKENDE

Ole Johan Skjelbred

Ole Johan Skjelbred er utdannet ved Statens teaterhøgskole (1995–1998). Roller i utvalg, Nationaltheatret: Todd i *Langt borte*, Sønnen i *Vinterforvaring*, Døden i *Blodbryllup*, Oswald i *Gengangere*, Eleseus i *Markens grøde*, Thorvald i *Kaldt produkt*, Volpone i *Volpone – en komedie uten kjærlighet*, Den eine i *Eg er vinden*, Peder Mortensgård i *Rosmersholm*, Eisenstein i *Flaggermusen*, Menelaos i *Ifigenia i Aulis*, Pjotr i *Demoner 2014*. Han har medvirket i *En vanlig dag i helvete*, i *Ibsenmaskin*, i *Sonic Hamlet*, i *deLillos – livet er en liten dings*, og i *Twilight bar*, et stykke han også oversatte. Han har dramatisert, bearbeidet og oversatt en rekke teaterstykker for bl.a. Rogaland Teater, Det Norske Teatret, Den Nationale Scene, i tillegg til Nationaltheatret. Han er tilknyttet Dramatikkens Hus som dramaturg. Han hadde sin regidebut på Torshovteateret med *Kommunikasjon mellom svin*. I 2012 spilte han i *Happy Days In The Art World* på Det Kongelige Teater i København. Skjelbred hadde i 2014 regi på Herman Melvilles *Moby-Dick* og Arne Lygres *Dager under* på Trøndelag teater. —

Olav Waastad

Olav Waastad er utdannet skuespiller fra Høgskolen i Nord-Trøndelag (2006–2009), og fra Teaterhøgskolen i Oslo (2011–2012). I 2010 debuterte han som skuespiller på Oslo Nye Teater i forestillingen *Spring Awakening* i regi av Kjersti Horn. I 2012 var han med som skuespiller i en samarbeidsproduksjon med Mungo Park teater i København og KhiO's regilinje som het *Blir det annerledes denne gangen /* i regi av Angelina Josephine Stojcevska. Forestillinger i utvalg: *Kjøleskapsammaen* og *Nasjonen*, Akershus Teater og *Meldinger ut i rommet*, Teatret Vårt. —

Espen Alknes

Espen Alknes gikk ut fra Nordisk institutt for scene og studio i 2003 og har arbeidet ved en rekke teatre i Norge. Roller i utvalg: Purl Schweitzke i *Meldinger ut i rommet* (Teatret Vårt), Karlmann i *Den stygge* (Haugesund Teater) Jon Christian Astrup i *Firmafesten*, Koret i *Haugtussa* (Rogaland Teater), Perchik i *Spellemann på taket*, Hilde i *Bitch Song Club*, Askeladden i *Askeladden og de tre prinsesser i berget det blå* (Oslo Nye Teater), Ferdinand i *Stormen*, Cassio i *Othello* (Thesbiteatret). Film og TV: *Øyevitne*, *Himmelblå*, *Ulvenatten*, og

kortfilmen *What's on your mind* som ble valgt til kortfilmhjørnet i Cannes i 2014. Har hatt regi på *Urbane Totninger* (2010–2014), *Det var ikke sånn det skulle bli*, *Julelatter* (Latter), *Den hvite dame* (Hurdalspelet). —

Sigurd Myhre

Sigurd Myhre er utdannet skuespiller ved Statens teaterhøgskole (2006–2010). På Nationalteatret har han spilt Fryd i *Faderen* (2010) og Osvald Alving i *Gjengangere* (2014). Han har jobbet ved Det Norske Teatret og Riksteatret, hvor han har spilt blant annet Jean i *Frøken Julie*, Freder i *Sjuk ungdom*, Guten i *Namnet*, Smirnov i *Bjørnen* og Han i *Antichrist*. Sigurd Myhre er medlem av teaterkompaniet Asklepios Hane. —

Jonas Corell Petersen, regi

Jonas Corell Petersen har studert teatervitenskap, kunsthistorie og filosofi ved Københavns Universitet, og har i tillegg utdannelse fra regilinjen ved Kunsthøgkolen i Oslo (2005–2010). Han har skrevet og satt opp dramaet *Døde skygger*. Jonas Corell Petersen har blant annet også satt opp *Unge Werthers lidinger* på Det Norske Teatret, som han mottok den europeiske Fast Forward-prisen for unge regissører for, *Tro håp og kjærlighet* på Trøndelag

Teater, ZOO på Black Box og teaterhuset Avantgarden, *Bank* på Rogaland teater og *Othello* på Staatstheater – Braunschweig. Jonas Corell Petersen ble nominert til Heddaprisen i klassen for beste regi i 2011 for *Unge Werthers lidinger*, i 2013 for *Baby* ved Nationalteatret og *Eg/Ik/Ich/I* ved Det Norske Teatret. *Eg/Ik/Ich/I* var også nominert i klassen for særlig kunstnerisk innsats, og den vant Heddaprisen i klassen for beste barne- og ungdomsforestilling. *Røvarane* ved Det Norske Teatret ble nominert i 2014 for årets forestilling. —

Nia Damerell, scenografi og kostymedesign

Nia Damerell er utdannet scenograf ved Akademi for Scenekunst og Statens Teaterskole København. Roller i utvalg: Nationalteatret: *Baby*. Det Norske Teatret: *Zoo*, *Skogane*, og *Unge Werthers Lidinger*. Trøndelag teater: *Tro, håp og kjærlighet*. Kortfilm: Produksjonsdesign og kostymer for *Water lilies at bloom*. —

Thale Kvam Olsen

Scenografi og kostymedesign, vikar

Thale Kvam Olsen er utdannet kostymedesigner fra Kunsthøgskolen i Oslo i 2012. Hun har etter endt utdannelse designet både kostymer og scenografi til

en rekke produksjoner ved Sandvika barne- og ungdomsteater og Kunsthøgskolen i Oslo. I 2014 gjorde hun kostymene til *Røverane* på Det Norske Teatret. Hun har ellers jobbet med koreografer og grupper som blant annet Haagenschmagen, Masja Abrahamsen, Fjerdeklases Produksjoner og Grusomhetens Teater. —

Øyvind Wangenstein, lysdesign

Øyvind Wangenstein begynte sitt engasjement ved Nationaltheatret i 1988, og er for tiden ansatt som teatrets faste lysdesigner. Han har gjort lysdesign for et åttitalls produksjoner. Oppdrag ved Nationaltheatret i utvalg: *Vinter, Sluttspill, Til Damaskus, Gengangere, Brødrene Karamasov, Flaggermusen, Fanny og Alexander, Blodig alvor, Galileo, Ti liv!* – Komilab nr. 3, *Rockeulven, Anna Karenina, Peer Gynt, Styrtet engel, Kong Lear, Tre søstre, Julemiddag*. Han har hatt lysdesign ved de fleste teatre i Norge, blant annet *Hellemyrsfolket* ved Den Nationale Scene, *Tater* ved Oslo Nye Teater, *Desse Auga* ved Rogaland Teater, *Isslottet* ved Den Norske Opera & Ballett, *Besøk av en gammel dame* ved Trøndelag Teater og *Bibelen* ved Det Norske Teatret. Han fikk Heddaprisen i 2011 for lysdesign på *Ti liv!* – Komilab nr. 3 på Torshovteateret. —

Gaute Tønder, komponist

Gaute Tønder er utdannet ved Institutt for musikkvitenskap ved UiO, hvor han leverte en praktisk/teoretisk mastergrad i filmmusikk-komposisjon. Tønder debuterte som komponist på forestillingen *Frank* på Det Norske Teatret i 2005, og fokuserte etter dette på å lage musikk for teater, film og TV.

Han har etter debuten komponert musikk til et stort antall teaterproduksjoner i Norge og utlandet. Tønder har også laget musikk til spillefilmer, kortfilmer, informasjonsfilmer og TV-produksjoner. Han var musikalsk ansvarlig på stykket *Baby* våren 2013. —

Wibke Schuler, maskør

Wibke Schuler ble ansatt ved Nationaltheatret i 2013. Hun har tidligere vært maskør på *Diktator mot dikter, Osv., Omsorg, Sonetter, Peer Gynt* og *Tre søstre*. Hun ble utdannet frisør i 2000, og maskør i 2008 på Kunsthøgskolen i Dresden (Hochschule fuer Bildende Kunste Dresden). Diplomoppgaven hennes var *Et Drømspill* av August Strindberg. Wibke har jobbet som frilanser i Berlin med både teater, foto og film inntil hun startet på Den Norske Opera & Ballett i 2012. —

Olav Torbjørn Skare, dramaturg

Olav Torbjørn Skare har vært ansatt ved Nationaltheatret siden 2001 og arbeidet som dramaturg siden 2002. Han har blant annet jobbet med *Festen, Figaros bryllup, Vildanden, Et spansk stykke, Neger og hunder i kamp, Volpone, Et dukkehjem, Fool for love, Othello* og *Et drømspill*. Han arbeider også som oversetter, og har bl.a. oversatt Marivaux' *Disputten* for Nationaltheatret og gjendiktet Racines *Fedra* for Trøndelag Teater. Skare har hovedfag i fransk fra Universitet i Oslo med hovedoppgave om Beaumarchais' *Figaro*-trilogi. I tillegg har han mellomfag i litteraturvitenskap fra UiO og er høgskolekandidat i kulturarbeid fra Telemark distriktshøgskole. Annen yrkeserfaring: bl.a. kulturansvarlig ved Norsk-Fransk Kultursenter i Stavanger og informasjonssjef ved Rogaland Teater. —

Ole Johan Skjelbred

AN LUSHAN-OPPRØRET

I oversikten over konfliktene som har krevd flest menneskeliv gjennom tidene, står An Lushan-opprøret øverst når antall døde ses i forhold til hvor mange mennesker som faktisk levde på jorda den gangen. 36 millioner mennesker døde i løpet av åtte år, mens jordas totale befolkning i underkant av 300 millioner.

An Lushan var general under keiser Xuanhong, og startet opprø-

ret 16. desember 755. I løpet av ett år vant han et stort område. Deretter knuste han keiserens styrker, Xuanhong flyktet og utnevnte en av sønnene som keiser, som igjen ble utfordret. Men også opprørerne var drevet av indre konflikter, An Lushan ble drept av sin egen sønn, og soldatene begynte å desertere til regjeringsstyrkene. Etter åtte års kamper, under tre ulike keisere, ble opprøret endelig slått ned i 763.

TERRORISMS

Vi tygger på tidens knokler er en del av et internasjonalt samarbeidsprosjekt i regi av Union des Théâtres del'Europe (UTE). Prosjektet har navnet Terrorisms. Fra 2013 til 2015 samarbeider Nationaltheatret med teatre i Stuttgart, Reims, Beograd, London og Tel Aviv om en kunstnerisk utforskning av temaet terrorisme.

Nye scenetekster av ledende samtidsdramatikere settes opp på de ulike scenene. To konferanser i Oslo og Stuttgart markerer åpningen og slutten av prosjektet, fulgt av to publikasjoner. De ulike teaterforestillinger vises på en teaterfestival i Stuttgart, sommeren 2015.

Les mer på: www.union-theatres-europe.eu

Prosjektet mottar støtte fra EUs kulturprogram.

Utgitt av Nationaltheatret. **Ansvarlig utgiver:** Hanne Tømta.
Redaktør: Marte Eielsen. **Layout:** Sigurd Østensen.
Foto: Marte Garmann. **Trykk:** 07 Oslo. Januar 2015.
Adresse: Johanne Dybwads plass 1, Postboks 1225 Vika, 0110 Oslo.

Billettbestilling: 815 00 811 eller www.nationaltheatret.no

Kr 40,-

 OBOS

Norgesgruppen